

ob veliki udeležbi duhovnikov in ljudstva v ponedeljek 26. t. m. Naj počiva v miru, svetila ji večna luč!

Rajhenburg. V tem mesecu je nebeški Učitelj poklical k sebi tri rajhenburške šolarje. Jožef Bizjak se je smrtno ponesrečil in umrl v krški bolnici. Albino Abram je izrgala davica iz prvega razreda. Nihče ni mislil, da bo šla čez ne-

kaj dni za njo tudi mati. Rezika Kunšek je umrla na isti bolezni. Na smrtni postelji je prešla prvo sv. obhajilo. Albininega in Rezikinega pogreba se šolarji niso smeli udeležiti. Pri vratih pokopališča so jima zapeli v slovo, da vigred se povrne. Odšli so k Bogu in bodo tam prosili za svoje starše, šolarje in vzgojitelje, katere so tako hitro zapustili.

Selnica ob Dravi. V nedeljo 8. novembra (prvo nedeljo po godu vernih duš), obhajamo glavni praznik »Večne bratovščine za srečno smrt«. Namen bratovščine je, da človek izprosi sebi in drugim srečno zadnjo uro ter tudi pomaga vernim dušam v vicah. Že od nekaj prida to nedeljo mnogo romarjev od blizu in daleč. Zdi se pa, da zadnja leta ne prihajajo več v tolikšnem številu, kakor da bi pozabili v vsakdanjih skrbih to pomenljivo romanje! Romarska pobožnost se začne že v soboto zvečer. Pripominja se, da se romarji posebno iz oddaljenih krajev lahko poslužijo na železnici nedeljskih povratnih kart, ki veljajo od sobote opoldne do ponedeljka opoldne in s katerimi se peljejo nazaj zastonj. Pridite v obilnem številu, pričakuje vas Marija, priprošnjica srečne smrti!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Naši dopisi o občinskem gospodarstvu prejšnjega odbora zadevajo prav v živo, četudi smo iz zanimivega revizijskega poročila povzeli le nekaj glavnih točk. O vsem itak ni mogoče natančneje poročati. Če trdimo, da je bilo prejšnje občinsko gospodarstvo silno potratno in razsipno, da je še nešteto dolgov na vseh koncih in krajih, pri šoli n. pr. blizu 20.000 Din, podpremo to svojo trditve z dejstvom, da je prišlo samo v zadnjem proračunskem letu 1935—36 doklad nad 68.000 Din. S tem zneskom bi se pa že bilo dalo marsikaj izplačati. S svojim denarjem mora človek varčevati, s tujim pa desetkrat bolj. Seveda, če si kdo za svojo vožnjo z avtomobilom, ko morebiti vozi tudi svoje blago, v Maribor, račun 200 Din, ko bi kmet bil zadovoljen, če dobi 100 Din, če dobi mož za tehtanje na občinski tehtnici več sto dinarjev, ko mu tudi posamezna stranka mora posebej plačati, če se je tako moderno uredilo stanovanje za namišljenega šolskega upravitelja itd., potem ni mogoče drugače, da je denarja zmanjkalo. In to ni prav. Zato je bil zadnji čas, da je banska uprava temu škandalu naredila konec. In tako se je ugodilo hinavski želji predsednikovi, da bi bil že skoraj resen tega vraga, namreč županovanja. Ko pa je bil razrešen, pa zopet kliče vse vrage na pomoč zoper razrešitev. Mi pa trdimo: vsi vragovi mu ne bodo več pomagali do županovanja v občini, ki se ne bo več imenovala »Jurovski dol«, ampak »Sv. Jurij v Slov. goricah«.

Ptuj. Združenje trgovcev naznanja, da je dan Vseh svetnikov 1. november zapovedan praznik ter ostanejo vse trgovine ves dan zaprte.

Slivnica pri Celju. Dne 18. oktobra so se vršile pri nas občinske volitve. Postavljeni sta bili dve listi in sicer lista pristašev dr. Korošca, katere nosilec je bil g. J. Jagodič, in lista združenih nasprotnikov z nosilcem g. Mastnakom na čelu. Čeprav so naši združeni nasprotniki napeli vse svoje agitacijske zmožnosti, so vendar na celi črti pogoreli, kajti naše pošteno ljudstvo jim je pokazalo hrbet in zmagovito volilo za listo mož Koroščevega zaupanja. Ta zmaga je še posebne politične važnosti, kajti Slivničani smo se to pot po mnogih letih spajna prvokrat javno izrekli za politiko voditelja

g. dr. Korošca. Z nedeljsko zmago je padla velika trdnjava liberalcev v šmarnskem srezu! Trdno smo prepričani, da bode nova občinska uprava pod vodstvom mladega in nadvse delavnega župana Jagodiča priborila ljudstvu to, kar od nje pričakuje. — Slivničan.

Pišec. Poslovil se je od nas g. kaplan Franc Modrinjak ter odšel na novo službeno mesto v Loče. Štiri in pol leta je služboval v naših Pišecah, kjer se je zelo priljubil vsem dobrim župljanom. Bil je poseben ljubitelj in izvrsten vzgojitelj naše šolske mladine. Zelo ga bomo pogrešali pri vseh naših organizacijah, osobito še pri našem Prosvetnem društvu. Gospodu Modrinjaku naj božja previdnost nakloni mnogo sreče in zdravja. Pišecani ga bomo ohranili v hvaležnem spominu.

Peter Rešetar rešetari.

Na Pobrežju. Nekateri so mi zamerili, da se sem spustil tudi v vsakdanjo nizko občinsko politiko, da to za tako visokega gospoda, kakor sem jaz, ni lepo. Moram pa že povedati, da je treba tudi visokemu gospodu včasih malo oddiha in zato sem se skihal nad našimi nasprotniki na Pobrežju. Sedaj naprej jim bom pa prizanesel, če bodo pridni.

Po volitvah. Vesel sem, da nisem vse leto dni zastonj rešetaril, narod je videl, kje je zrno, kje so pleve, in je volil. Zdaj bom pa po malem obiskal tiste občine, ki so doživele sramoto, da nimajo občinskega odbora, ki bi mogel biti v čast slovenske narodne sloge. Nekaj jih je moralo ostati, sicer bi jaz postal brezposeln.

Kaj je vse od JNS? JNS bi rada pokazala, kako velika je njena zmaga! Ker sedaj nima več ne volilcev in ne občin, je pa dala po svojih listih objaviti, koliko glasov je imela pri zadnjih volitvah! Vsaj spomini so lepi, če je že sedajnost tako grozno žalostna!

JNS Nr. 2. Pravijo, da bode sedaj Uzunovič ustanovil JNS Nr. 2. Naši liberalci se bodo zato razdelili na dve partiji in bodo Nr. 1 in Nr. 2 ter bodo nato lahko peli pesem o dveh nesrečnih Italijanih ter na koncu vsake kitice ponavljali: Ajnzarji, cvajarji! Radovedni smo, kdo bo v Sloveniji med cvajarji! Najbrže spet Pucelj, on itak ni bil nikdar tako priden, da ne bi bil cvajar! Tudi Marušič se nekaj pripravlja, samo pri njem bo pa drite!

Povsod večino! V Beogradu so imeli tudi volitve in sicer kar v parlamentu in v senatu. Pa je JRZ dobila povsod večino! Na tem mestu moram zato javno izreči zahvalo g. Jeftiču, da nam je poskrbel za tako dobre poslance!

Moj kolega Pero je zbolel! V Valjevo bi moral, pa je poslal Kramerja po kostanj v ogenj. Pero pa je zbolel. Ima čudno bolezen. Ne govori več, misli, da spada to k vsem velikim politikom, kakor Gandi, Maček, no, sedaj pa še Pero Živkovič. Dejansko pa je pri njem drug vzrok. On zna le vojaško govoriti, Uzunovič pa drugi starci nočejo biti več rekruti. Zato je zbolel in ne sme več govoriti, da mu še drugi ne bodo ušli!

Kako pa kaj svetovni mir? Vojni dobavitelji pravijo, da niso še nikdar tako mirno spali kot sedaj.

Same srajce! Ko sem šel malo po svetu, sem videl, da so se ljudje začeli deliti v razne politične skupine po srajcah. Dosedaj so imeli programe, sedaj pa imajo srajce. Pravijo, da je to bolj praktično, če se umaže, se sleče, pa druga obleče, pa je spet vse dobro. Izbrali so srajce vseh mogočih barv: V Italiji črne, v Nemčiji rujave, v Franciji plave, v Španiji rdeče, v Belgiji sive, na Poljskem zelene itd. Uboga Evropa da stojiš tu v sami srajci!

Poslednje vesti.

Domače novice.

† Profesor Somrek na zadnji poti.

V ponedeljek, 26. oktobra, ob pol 11. uri predpoldne se je zbrala v cerkvi Sv. Martina pri Slovenjgradcu velika množica ljudi, odraslih in šolske mladine, da spremljajo umrlega profesorja dr. Somreka na njegovi poslednji zemeljski poti. Pogreb, ki se ga je udeležilo okrog 60 duhovnikov in nad 40 bogoslovcev, je vodil g. stolni prošt dr. Vraber ob prisotnosti g. kanonikov Janežiča in dr. Ostrca. Bogoslovno fakulteto ljubljanskega vseučilišča sta zastopala profesorja dr. Slavič in dr. Lukman, zbor bogoslovnih profesorjev v Mariboru pa dr. Hohnjec. Izmed šolskih tovarišev † dr. Somreka je bil poleg dr. J. Hohnjeca še navzoč dr. Jančič, župnik pri Sv. Petru v Savinjski dolini. Tiskarno sv. Cirila v Mariboru sta zastopala ravnatelj Hrastelj in monsignor Vreže. Kot predstavniki politične oblasti se je udeležil pogreba okrajni načelnik dr. Potočnik. V cerkvi se je v ganljivih besedah poslovil od rajnega g. Karo, špiritual v mariborskem bogoslovju, ob grobu pa so spregovorili gg. stolni prošt, bogoslovec Volasko in dekan monsignor Meško. Žalostinke sta zapela domači cerkveni pevski zbor in zbor bogoslovcev. Pokojniku svetila večna luč!

Avtomobilska nesreča. Ne daleč od Sv. Marjete ob Pesnici se je zgodila 25. X. zvečer precejšnja avtomobilska nesreča. Ker je počila pnevmatika, je zgubil sofer oblast nad vozilom, katerega je vrglo v obcestni jarek. Vsi, ki so bili v avtomobilu, so padli iz njega. 26letnega mearskega pomočnika Stanka Kalana je pognal sunek na kup gramoza, kjer je obležal z zlomljeno nogo in s težkimi poškodbami na glavi. Prepeljali so ga v mariborsko bolnico.

Od peska zasut. V peščeni jami ne daleč od Spodnje Kungote ob severni meji bi bil zadnje soboto skoraj mlad delavec ob življenje. 17letni Ivan Jakob je bil sam v jami, ko ga je zasula plast peska do vratu. Skušal se je sam odkopati, pa ni šlo. Šele na večer so mu priskočili na pomoč lesni delavci, ki so se vračali mimo jame in so ga izvlekli še živega. Podsuti, ki ima zlomljeno levo nogo in poškodbe na spodnjem delu telesa, se je čez nekaj časa zavedel in so ga odpeljali v Maribor v bolnico.

S hudimi opeklinami se je zatekla v mariborsko bolnico služkinja Jožefa Smoje iz Maribora. Skupno z gospodinjo je snažila šivalni stroj in ga je preveč obilila s petrolejem. Ko se je približala z gorečo vžigalico, se je petrolej užgal in naenkrat je bil stroj v plamenih. Ženski sta sicer ogenj pogasili, vendar se je služkinja močno opekla.

Nadaljevanje na 10. strani.